

KASTEEL d'URSEL

MAGAZINE

Driemaandelijke uitgave van de Provincie Antwerpen/Kasteel d'Ursel, Hingene | 14de jaargang # 55 | augustus-september-oktober 2018

**'IK GELOOF
IN HET LOT'**

Japanse koffer uit het hôtel d'Ursel (privéverzameling) -   Christie's

Beste Vriend,

In augustus zullen er in en rond het kasteel vier werven tegelijk aan de gang zijn. Het Atelier van Antonine wordt afgewerkt en ingericht, zodat je tijdens de Open Monumentendag voor het eerst kan komen kijken. De omvorming van de boswachterssite tot werkzone is nog volop aan de gang. Aan de andere kant van het domein nemen we de oevers van de walgracht onder handen. Over bijna een halve kilometer – van het poortgebouw tot aan d'Oude Poort – worden de waterkanten versterkt en minder steil gemaakt. Dat is nodig, omdat de oevers zijn afgekalfd door het schommelende waterpeil en de stabiliteit van de grote bomen en de rijbaan in het gedrang komt. Tegelijk verschijnen er opnieuw

stellingen rond het kasteel. Sommige delen van het dak en de dakgoten zijn meer dan dertig jaar geleden gerestaureerd door de toenmalige eigenaar en er is nood aan instandhoudingswerken. Tegelijk zal de aannemer ook de gevelplint herstellen en het buitenschrijnwerk van de ramen schilderen. Dat is – afhankelijk van de restauratiefase – ook al vijftien, elf en zeven jaar geleden. Zo blijven we ons als een goede huisvader ontfermen over het kasteel. Dat niet elk monument van zo'n goede zorgen heeft kunnen genieten, blijkt overduidelijk uit de lotgevallen van het hôtel d'Ursel. Nog tot 30 september vertellen we dit fascinerende verhaal, binnenkort zelfs aangevuld met een onverwacht topstuk ...

LUK LEMMENS

Eerste gedeputeerde Provincie Antwerpen

COLOFON Kasteel d'Ursel
Wolfgang d'Urselstraat 9
2880 Hingene
www.kasteeldursel.be
T 03 820 60 10
info@kasteeldursel.be
IBAN BE54091018504797
BIC GKCCBEBB

Het magazine van het Kasteel d'Ursel is een uitgave van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen:
Cathy Berx, gouverneur-voorzitter,
Luk Lemmens, Ludwig Caluwé,
Inga Verhaert, Jan De Haes,
Peter Bellens en Rik R ttger, leden
en
Danny Toelen, provinciegriffier

Jaargang 14, nummer 55,
augustus–september–oktober 2018

Redactie: Koen De Vlieger-De Wilde en Veerle Moens,
met medewerking van Lieven Baert,
Marcel De Cock en Clara De Decker

Vormgeving: Frederik Hulstaert

Druk: Antilope De Bie Printing, Duffel

Oplage: 5.250 exemplaren

Dit magazine werd gedrukt op milieuvriendelijk papier met FSC-certificaat en verpakt in milieuvriendelijke folie.

ISSN 1781-4464

KASTEEL d'URSEL MAGAZINE

Blijf op de hoogte

Neem een gratis abonnement op dit Magazine via info@kasteeldursel.be of schrijf je in voor onze digitale nieuwsbrief via www.kasteeldursel.be. Zo krijg je automatisch de digitale versie van dit Magazine. Op onze website vind je ook alle Magazines die sinds 2005 zijn verschenen.

Kasteelheer voor  en dag

Huur het kasteel en nodig je gasten uit in een schitterend kader. Tarieven en voorwaarden vind je op www.kasteeldursel.be.

Steun het kasteel

Dankzij onze projectrekening bij de Koning Boudewijnstichting is een gift aan het kasteel fiscaal aftrekbaar (vanaf 40 euro). Wil je helpen bij de verdere verfraaiing, de inrichting en het onderhoud van het kasteel en het park? Stort dan jouw gift op BE10 0000 0000 0404 met als gestructureerde mededeling 128/2740/00069. Alvast hartelijk dank!

Privacy gegarandeerd

Omwillen van de nieuwe wetgeving rond het beheer en beveiliging van je persoonlijke gegevens delen we je mee dat je adresgegevens uitsluitend gebruikt worden voor het versturen van het Kasteel d'Ursel Magazine. Ze worden niet doorgegeven aan andere organisaties. Wil je het Magazine niet langer ontvangen dan kan je je uitschrijven door te mailen naar info@kasteeldursel.be. Je kan je via onze website ook inschrijven op de digitale nieuwsbrief. Zo blijf je vanop de eerste rij op de hoogte van alle activiteiten in het kasteel en ontvang je tegelijk de digitale versie van dit Magazine.

Vreemde vogels

In juni namen vijfenvijftig klassen deel aan de lentewandelingen in het kasteeldomein. Meer dan 825 kinderen kwamen er genieten van een flinke portie natuureducatie. Kinderen van de derde kleuterklas tot en met het zesde leerjaar ontdekten er de wondere wereld van enkele vreemde vogels. De wandelingen werden begeleid door de medewerkers van de educatieve dienst van Provinciaal Groendomein Vrijbroekpark in Mechelen: een mooi voorbeeld van een samenwerking tussen twee provinciale domeinen.

Portretgalerij

In 2009 heeft Stéphane, tiende hertog d'Ursel een groot aantal familieportretten in bruikleen gegeven. Sindsdien mogen we regelmatig nieuwe aanwinsten ontvangen, denk maar aan het portret van Philippe-Albert, broer van de eerste hertog d'Ursel (op de cover van Magazine nr. 43) of dat van Robert, zevende hertog d'Ursel (op de cover van Magazine nr. 53). Allebei werden ze door de *Association de la Famille d'Ursel* verworven en onmiddellijk ondergebracht in het kasteel.

Soms krijgt zo'n verschijning op de cover nog een staartje. Een aandachtige lezer bracht ons in contact met het Stadsmus in Hasselt, dat een modellenboek voor herenportretten van Jos Damien bewaart. Nagenoeg alle schetsen in dit boek zijn eerste ontwerpen, dus zonder gezicht of veel herkenbare details. Ook Robert d'Ursel staat erin. Zoek eerst jouw exemplaar van Magazine nr. 53 en daarna de tien verschillen!

Eind mei kregen de familieportretten het gezelschap van Charles-Joseph, vierde hertog d'Ursel. Het anonieme portret dateert uit 1812, toen de hertog door Napoleon was benoemd tot burgemeester van Brussel. Het wordt in bruikleen gegeven door graaf Dominique d'Ursel.

Nu en dan kopen we zelf iets op een veiling. Eind juni werd er in Normandië een portret aangeboden van de hand van Antonine de Mun, zesde hertogin d'Ursel. In 1926 kopieerde ze een vroeg-19de-eeuws portret van Flore d'Arenberg, derde hertogin d'Ursel. Antonine heeft veel oude familieportretten gekopieerd, maar Flore was een van haar favoriete modellen. Zowel zichzelf als haar echtgenoot Joseph waren achterkleinkinderen van deze hertogin. Op het portret ziet Flore er erg eenvoudig uit en daar is een goede reden voor.

Jos Damien, *Ontwerp voor het portret van Robert, zevende hertog d'Ursel (1873–1955) als voorzitter van de Royal Automobile Club de Belgique, ca. 1947*
© Collectie Het Stadsmus, Hasselt

Anoniem, *Charles-Joseph, vierde hertog d'Ursel (1777–1860), 1812*
© Privécollectie, bruikleen aan kasteel d'Ursel - foto: Stefan Dewickere

Antonine de Mun, *Flore d'Arenberg, derde hertogin d'Ursel (1752–1832) op latere leeftijd, naar een 19de-eeuws origineel, 1926*

In 1785 kocht ze Jolymont, een goed net buiten Brussel met een buitenhuis, stallen, tuinen en vijvers, waar ze graag familie en vrienden ontving. Volgens de familieoverlevering durfde ze er ook de schapen hoeden en de varkens voeren, net zoals Marie-Antoinette dat deed in *Le Hameau de la Reine* in Versailles. De eenvoudige kleding op dit portret zou naar die bezigheden verwijzen. De kopie van Flore keert in elk geval terug naar het Atelier, de plek waar ze bijna honderd jaar geleden door Antonine werd gemaakt.

WINTERS IN BRUSSEL

De stadsresidentie van de familie d'Ursel (1590–1960)

Nog tot 30 september transformeert het kasteel d'Ursel in het hôtel d'Ursel en vertellen we het fascinerende verhaal van dit uitzonderlijke monument.

Meer informatie vind je in de agenda op pagina 15.

Foto's © Joris Ceuppens

‘Ik geloof in het lot’

Het grote salon van het hôtél d’Ursel in 1943: de koffer staat onder de spiegel © Fototheek KIK (1943)

We wisten vooraf dat de hernieuwde aandacht voor het hôtél d’Ursel onbekende informatie en verloren gewaande voorwerpen terug boven water zou brengen. Maar niemand had gedacht dat we amper een maand na de opening van de tentoonstelling al een eerste topstuk kunnen toevoegen.

De inkt van het boek is amper droog of de eerste onbekende foto’s van de voorgevel van het hôtél, compleet met koets en vroege automobielen, belanden al in onze brievenbus. Op de avond van de vernissage herkent een aangetrouwde gravin een tafel, een portret en een *fauteuil brisé* die in haar woonkamer staan en die tot haar verbazing afkomstig blijken uit het hôtél.

Iemand anders wijst naar een pendule op een foto en weet zeker dat ze nu bij een antiquair op de schouw staat.

Onvermijdelijk wordt er ook gepraat over kunstschaten die vroeger in het hôtél stonden maar die terecht zijn gekomen in de internationale kunsthandel. Een mooi voorbeeld is een 18de-eeuwse ‘Chinese’ verlake koffer met het wapenschild van de hertog d’Ursel. Hij is onder andere te zien op een aquarel van Friedrich Zeller uit 1879 (die werd gepubliceerd in het vorige Magazine) en op een oude foto van het grote salon uit 1943. Na de sloop van het hôtél in 1960 komt de koffer in het bezit van Roland d’Ursel, tweede zoon van hertog Henri. Eind jaren 1970 neemt hij een beslissing waar hij later spijt van zal krijgen. Omdat de koffer te groot is voor het appartement waar hij op dat moment woont, verkoopt Roland het stuk – ‘voor veel te weinig geld’ – aan de jonge

antiquair Gisèle Croës, gespecialiseerd in kunst uit het Verre Oosten.

Via Gisèle Croës komt de koffer al vrij snel terecht bij de gerespecteerde Londense antiekhandelaar Mallett, die hem onder de aandacht brengt van een van zijn beste klanten, de excentrieke baron Sir John Gooch. In Benacre Hall (Suffolk) verzamelt hij een prachtige kunst- en meubelcollectie. Daarmee wil hij zijn huis herstellen in de 18de-eeuwse staat, van vóór een grote brand in 1926. De koffer krijgt een ereplaats aan de voet van de staatsie trap. John Gooch overlijdt als vrijgezel in 1999 en op 9, 10 en 11 mei 2000 veilt Sotheby’s de inboedel van Benacre Hall. Met de opbrengst betalen zijn erfgenamen de belastingen, restaureren ze het kasteel en houden ze het landgoed intact. De koper van de koffer blijft onbekend en zo wordt hij een van de vele kunstvoorwerpen uit het hôtél waarvan we het spoor bijster zijn.

Tot er plots een mailtje komt uit Londen, niet van Sotheby's, maar wel van dat andere gerenommeerde veilinghuis, Christie's. 'We willen u graag informeren dat we een *lacquer chest* met het wapenschild van de familie d'Ursel te koop zullen aanbieden op de veiling met stukken van Kenneth Neame op 13 juni. Ik dacht dat het de moeite waard was om kasteel d'Ursel op de hoogte te brengen. Zou u dit lot ook willen signaleren aan leden van de familie d'Ursel die geïnteresseerd zouden kunnen zijn?' Het zijn zo van die mailtjes die je van je stoel doen vallen, om hun inhoud, maar nog meer omwille van de timing, die toch wel heel mooi samenvalt met de tentoonstelling.

Kenneth Neame is een van de bekendste Londense kunst- en antiekhandelaren met een grote voorliefde voor China en het Verre Oosten. Zijn klantenbestand gaat van Britse aristocraten en Europese vorstenhuizen tot sjeiks en Hollywoodsterren. Naar aanleiding van de verhuizing van zijn winkel houdt hij een soort van stockverkoop, die – *noblesse oblige* – door Christie's wordt georganiseerd. Lot 16 is een van de topstukken: 'Een Chinese exportkoffer, met messing beslag en versierd met zwart en goud lakwerk', zo klinkt het in de catalogus. 'Het deksel (met gemodelleerde rand) is voorzien van scharnieren en beschilderd met een wapenschild. Over de ganse buitenzijde is de koffer versierd met pagodes in een bosrijk landschap. De binnenkant is in *nashiji* en aan beide zijden zijn handvatten voorzien. Het onderstel heeft typische *cabriole* poten met leeuwenklauwen en is versierd met snijwerk in de vorm van het hoofd van een Chinese man, gestileerd bladwerk en schelpen. Het messing beslag is gegraveerd.' Navraag bij Kenneth Neame leert dat hij het stuk in 2000 verwerft op de veiling van Benacre Hall. 'We hebben de koffer lange tijd gehouden en er altijd met veel plezier voor gezorgd. Onze favoriete stukken verkopen we niet altijd, omdat we er graag mee leven. Nu we gaan verhuizen, hebben we toch beslist om de koffer te laten gaan, zodat een andere verzamelaar er van kan genieten.'

'Het is inderdaad een zeldzaam en uitzonderlijk meubel', zegt Nicole De Bisscop, expert in kunst en exportkunst uit het Verre Oosten. 'Op basis van de foto's kan ik zeggen dat deze verlakte koffer in Japan werd gemaakt. Christie's vermeldt dat de binnenzijde van de koffer met *nashiji* is versierd. Dat is een techniek waarbij flinterdunne partikeltjes goud in de nog vochtige laklaag worden gestrooid. Als bescherming komt naderhand een transparante laklaag. De techniek komt oorspronkelijk uit China, maar is naderhand in Japan aangepast en verfijnd. Ook de stijl van de decoratie laat geen twijfel bestaan over de herkomst: de architectuur, de pijnbomen en andere planten, de friezen en de randen zijn duidelijk Japans. De motieven op de grote panelen zijn uitgevoerd in *makie*, een techniek waarbij reliëf wordt opgebouwd met vele lagen lak, waar telkens poedergoud of minieme partikels goud wordt gestrooid. Het metaalwerk, zoals het slot en de hoekplaten, is gemaakt in *shakudo*, een legering van koper en goud. Het wapenschild van de hertog is in het westen aangebracht en ook het prachtige onderstel lijkt Europees, mogelijk Frans.'

'Volgens mij is het geen toeval dat dit stuk uitgerekend nu terug boven water komt', zegt graaf Yannick d'Ursel, de oudste zoon van Roland. 'Mijn vader heeft er altijd spijt van gehad dat hij de koffer verkocht heeft. Net nu het hôtél de aandacht krijgt die het verdient, krijg ik de kans om het recht te zetten. Ik geloof in het lot, maar je moet het zelf in handen nemen. Een stuk op de antiekmarkt komt voorbij zoals een snip of een fazant in het bos: in beide gevallen moet je schieten op het juiste moment. De koffer is een prachtig stuk en het hoort thuis in onze familie. Ik ben dus naar Londen gegaan om mee te bieden, op hoop van zegen.' Yannick d'Ursel krijgt de steun van zijn nicht Mélanie die in Londen woont. 'Tijdens de veiling was er iemand die via de telefoon tegen ons bleef bieden', zegt ze. 'Tot op het punt waarop ik oogcontact maakte met de medewerker van Christie's die het gesprek voerde, terwijl ik dacht:

Het deksel met wapenschild - © Christie's

“No way, we laten je niet winnen” en tegelijk lichtjes vooruit leunde om mijn intentie te versterken. Daarna stopte hij met bieden, oef!’

Met een totale opbrengst van 3,3 miljoen Britse pond wordt de hele veiling een groot succes, of toch zeker voor Kenneth Neame en Christie's. 'Ik heb het meubel kunnen kopen,' laat Yannick d'Ursel weten, 'maar het was duur, helaas. Ik ben niettemin blij dat het gelukt is en als u wil, zal ik de koffer met veel plezier uitlenen voor de lopende tentoonstelling.' Het lijkt wel alsof er een plaatsje voor is vrijgehouden. In de kamer waar het grote salon van het hôtél wordt geëvoceerd, staan twee grote wanden bekleed met een reproductie van de originele textielbespanning. De ene wand is helemaal gevuld met vijf familieportretten, maar aan de overkant hangt enkel de aquarel van Zeller boven een wandtafel van architect Laurent-Benoît Dewez. In de loop van de zomer krijgt ze het gezelschap van de koffer.

'Met verder onderzoek zal ik de koffer en het onderstel kunnen dateren en in hun kunsthistorische context plaatsen', zegt experte Nicole De Bisscop. 'Ik kijk ernaar uit om “het wonder” te aanschouwen!' Bij het ter perse gaan van dit Magazine is de precieze aankomstdatum van de koffer uit Londen nog niet bekend, maar je zal er ongetwijfeld meer over vernemen via de pers, onze website of onze Facebookpagina. Met een beetje geluk wordt dit artikel in snelheid gepakt en kan je het pronkstuk al direct komen bewonderen tijdens 'Winters in Brussel' ... ■

KOEN DE VLEGER-DE WILDE
Kasteel d'Ursel

Oost West, Bornem best

Anne Boeykens in de spiegelzaal van het kasteel

Twintig jaar solist bij het Filharmonisch orkest van de BRT. Cultureel ambassadeur van Vlaanderen. Eerste winnaar van de Klara-carrièreprijs. Walter Boeykens (1938–2013) was de beroemdste klarinettist van België én daarbuiten. Hij toerde samen met zijn ensemble de hele wereld rond met als hoogtepunt de creatie van 'Domaines', een werk dat de Franse componist Pierre Boulez aan hem opdroeg. Maar hoe graag hij ook op het podium stond, hij was nergens gelukkiger dan thuis. Oost west, Bornem best.

23 april 2013. België verliest met Walter Boeykens zijn beste klarinettist ooit. Anne Boeykens, zelf ook klarinettiste, is niet alleen haar vader kwijt, ook haar leraar, mentor en soulmate.

'Ik mis hem elke dag. Onze gezamenlijke repetities, maar vooral onze familiemomenten. Samen aan tafel met het hele gezin. Als onze pa thuis was, was het altijd groot feest. Op een bepaald moment wou hij iets terugdoen voor de gemeente waar hij zo graag woonde. In 1996 maakte hij dat plan concreet met het jaarlijkse

Bornemfestival Walter Boeykens. Het was zijn laatste wens dat ik dit festival zou verderzetten, en dat doe ik nu al vijf jaar met heel veel liefde. Voor mijn vader was het een ode aan Bornem, voor mij is het een ode aan mijn vader.'

'Sommige mensen denken dat ik in zijn schaduw leef, maar zo zie ik het niet. Ik ben net heel vereerd om mijn vaders speelstijl te kunnen verderzetten. Elke keer wanneer ik mijn klarinet bovenhaal, sta ik met hem in verbinding. Het was nochtans nooit mijn bedoeling om klarinettiste te worden, piano was mijn eerste instrument. Pas op mijn veertiende ben ik klarinet beginnen spelen. In het geniep, op één van de instrumenten van mijn vader. Toen hij me betrapte, stuurde hij me meteen naar de academie. Als ik iets wou doen, moest ik het goed doen.

Iedereen waarschuwde mij dat ik mijn vader nooit zou kunnen evenaren. Maar voor mij voelde het nooit aan als competitie. Ik speelde gewoon graag klarinet en vond het fijn iets met hem te kunnen delen. Nog meer nu hij er niet meer is.'

De 23ste editie van het Bornemfestival vindt plaats op vier data en op verschillende locaties. Op zondag 19 augustus in de kerk van Mariekerke, op vrijdag 24 augustus in De Notelaer in Hingene en op woensdag 22 en zondag 26 augustus in het kasteel. Stuk voor stuk muzikale avonden met het Ensemble Walter Boeykens en tal van gasten waaronder Roel Dieltiens, Gaby Van Riet en Stef-Kamil Carlens.

'De historische locaties zijn een grote meerwaarde voor het festival. Mogen optreden in de Sint-Bernardusabdij beschouw ik als een muzikaal cadeau. Wat een fantastische plek, om van de akoestiek nog maar te zwijgen. Momenteel wordt de abdij gerenoveerd, maar ik kijk er nu al naar uit om daar terug in de binnentuin te kunnen spelen. Ook het romantische kasteel d'Ursel is de ideale setting voor onze kamermuziek. Zo'n feeëriek decor brengt het zachte in onze muziek nog meer naar boven en zorgt voor een echte totaalervaring. Elk concert heeft bij ons ook een titel. We denken na over de werken die we graag willen spelen en al snel vormt zich een soort rode draad. Dat helpt ons om een bepaalde sfeer op te roepen en het publiek mee te nemen in ons verhaal. Soms is het thema heel duidelijk aanwezig. Zoals bij ons concert op 22 augustus in het kasteel: *De vrouw als muze*. Die avond staat de vrouw centraal en belichten we haar in verschillende hoedanigheden: als componiste, als muze en als muzikante. Voor het openluchtconcert van 26 augustus hebben we ons vooral laten leiden door een gevoel, dat we uiteindelijk hebben samengevat als *Een frisse bedwelmings*.'

'Maar die titels bedenken is slechts een bijkomstigheid. Het is vooral de organisatie van het festival die veel tijd vraagt,

daar ben ik meer dan een half jaar mee bezig. In december beginnen de eerste brainstormsessies, daarna contacteer ik alle muzikanten, ga ik op zoek naar de partituren en regel ik alle praktische zaken. Gelukkig kan ik altijd rekenen op de hulp van Griet Ivens (directrice Cultuurcentrum Ter Dilft Bornem), haar steun is onmisbaar. Het is veel werk, zeker in combinatie met mijn vaste job als soliste bij Brussels Philharmonic. Maar de reacties en complimenten na afloop doen al dat zwoegen en zweeten snel vergeten. Dit festival heeft er mee voor gezorgd dat klassieke muziek in Bornem is begonnen leven. Al helpt het natuurlijk dat er af en toe bekende namen op onze affiche staan. Artiesten als Bart Peeters, Jef Neve, en Sioen trekken nu eenmaal veel volk. Sommige festivalgangers komen speciaal voor hen, maar zo maken ze meteen ook kennis met klassieke muziek. Vaak merken ze dan tot hun eigen verbazing dat Vivaldi of Fauré veel minder saai zijn dan ze dachten.'

'Over de verre toekomst van het festival durf ik niet te veel na te denken. Mijn broer en zus zitten allebei in de horeca, en mijn dochter heeft net haar studie Handelswetenschappen afgerond. Ik zie niemand uit mijn familie het festival verderzetten, dus hopelijk voelt iemand anders zich ooit geroepen om dit levenswerk over te nemen. Maar dat is nog niet voor meteen. Ik wil er sowieso nog een paar jaar bij doen. Er zijn nog zoveel artiesten die ik graag eens naar Bornem wil krijgen; Jasper Steverlinck bijvoorbeeld. Zijn stem is zo onwaarschijnlijk mooi, zo breekbaar. Ik ben er zeker van dat die heel goed zou werken met strijkers. Nu maar hopen dat hij meeleeft.'

'Goede muziek is goede muziek. Dat was het motto van mijn vader. Hij maakte geen onderscheid tussen klassiek of andere genres. Zelf was hij bijvoorbeeld een grote fan van Frank Sinatra. Ook bij mij thuis passeren alle soorten muziek. Mijn dochter was ooit naar *Sex and the City* aan het kijken toen ik plots verrast werd door een fijne eindgeneriek. Na

lang zoeken heb ik de componist van dat nummer gevonden: Gunnar Madsen. Ik stuurde hem een mail om hem te feliciteren en kreeg heel snel antwoord. Onwaarschijnlijk, want blijkbaar kende hij mijn vader. Hij voelde zich zeer vereerd door mijn berichtje en heeft mij de partituur meteen opgestuurd. Het jaar erop stond zijn compositie op het programma van ons festival. Om maar te zeggen: houd je oren altijd open want inspiratie vind je op de vreemdste plekken.'

Het Bornemfestival én de Dodentocht, in augustus viert Bornem dubbel feest. En in beide gevallen is kasteel d'Ursel van de partij. De Dodentocht passeert sinds enkele jaren door het feeëriek domein van het kasteel. De deelnemers komen binnen langs de grote poort en wandelen rond de vijver achter het kasteel. Op het balkon van de spiegelzaal trakteren we hen op live muziek.

'Ik begin om 23 uur te spelen samen met pianiste Lies Colman, daarna zullen enkele leerlingen van de Academie van Bornem overnemen. Ik heb nog nooit zo laat 's avonds opgetreden en vooral de situatie is zeer bijzonder. Wij die op het balkon spelen, terwijl er onder ons meer dan tienduizend wandelaars het beste van zichzelf geven. Dit wordt een optreden om nooit te vergeten. Het programma ligt nog niet vast maar we gaan zeker geen te zware muziek spelen. Misschien wat Mendelssohn, Horowitz, en een beetje Bernstein. Tijdens ons muzikaal feeëriek intermezzo wordt de Dodentocht eventjes een romantische wandeling bij kaarslicht. Mendelssohn als pleister op de zere voet.' ■

CLARA DE DECKER

Meer informatie over alle concerten vind je in de agenda op pagina 15

‘HET ATELIER IS EEN PERFECT PLAATJE’

Langzaam maar zeker komt het Atelier opnieuw tot leven ...

***Binnenkort is het eindelijk
zover en herleeft het
voormalige schildersatelier
van hertogin Antonine als
stijlvolle vakantiewoning.
Steven Van Hoorne – een van
de veelzijdige vrijwilligers van
het kasteel – levert advies voor
de afwerking en inrichting.***

‘Ik heb niet lang moeten nadenken toen ik gevraagd werd om te helpen’, zegt Steven Van Hoorne. ‘Ik draag het kasteel een warm hart toe en wilde graag mijn tanden zetten in een totaalproject, van in het souterrain tot in de nok van het dak. Het Atelier is een perfect plaatje, een prachtig gebouw op een mooie locatie in het kasteelpark. Als wandelaar ben je benieuwd hoe het er vanbinnen uitziet. Het is ook een huis met veel verhalen: de specifieke functie als schildersatelier, de band met het kasteel, de geschiedenis van de familie en vooral van de vrouw die het liet bouwen. Het is geen nieuwbouw waar het leven nog moet beginnen, maar een plek waar je de muren bijna hoort praten. Bij de inrichting hebben we die herinneringen zoveel mogelijk terug tot leven gewekt.’

Het mooiste uitzicht op het Atelier van Antonine heb je vanop de parking aan de gerestaureerde fruitmuur, het laatste overblijfsel van de ommuurde moestuin. Door de openstaande poort loopt er een uitnodigend paadje recht naar de vakantiewoning. Je wandelt langs monumentale bomen en bloeiende heesters. Na enkele tientallen meters passeer je twee indrukwekkende pilaren en een smeedijzeren poort, de officiële inrit voor de gasten van het Atelier. Op een open plek in het bos verschijnt het charmante bakstenen gebouwtje onder een rood pannendak. De originele blauwstenen trap geeft toegang tot de bel-etage. ‘Het is een schitterende entree’, zegt Steven Van Hoorne. ‘Vroeger vond je hier het schildersatelier van de hertogin, nu is het een leefruimte met een open keuken, een grote tafel en – enkele

trapjes hoger – een salon. Alles baadt in het licht, dankzij twee grote ramen in de keuken en een enorm raam in het salon. Een kleiner venster naast de voordeur kijkt uit over het pad naar de fruitmuur.’

‘Op de vloer van de keuken ligt een tegel naar oud model met een groen en artisjok-kleurig motief. Die kleuren komen terug op de muren en ze contrasteren prachtig met de zwarte keuken, de vitrinekasten en de commode. Aan het plafond hangt een kristallen luster uit het grote salon van het kasteel. In 2009 werd die door de hertog d’Ursel in bruikleen gegeven, samen met een heleboel meubels, schilderijen en boeken. Omdat hij niet kan worden teruggeplaatst in het kasteel, hebben we de hertog voorgesteld om hem een nieuw leven te mogen geven in het Atelier. Aan de muur hangt het portret dat Antonine in 1867 maakte van haar zus Alix en dat je zeker zal herkennen van op het etiket van de bruine Cuvée Antonine. Onder de luster staat een grote tafel met eiken blad, waarvan de golvende randen doen denken aan een boomstam. Voor bij het ontbijt zijn er placemats met tekeningen van het dagelijkse leven in het kasteel en het Atelier, uiteraard van de hand van Antonine. Het eikenhout van de tafel komt ook terug in het werkblad van de keuken, de brede trap naar het salon en de vloer van dat zitgedeelte. Vanop de ruime sofa heb je een prachtig uitzicht op het beukenkathedraalbos. Die beuken werden geplaatst bij de bouw van het Atelier in 1877 en ze zijn uitgegroeid tot majestueuze bomen. Aan de muur van het salon hangen foto’s van Antonine en haar familie en in een antieke kast zit een flatscreentelevisie verborgen.’

Vroeger stond er tegen het schilders-atelier een kleine aanbouw met keuken en dienstruimte. Tijdens de restauratie werd hij omgevormd tot een volwaardige traphal, afgewerkt met blauwe steen en groenblauwe kalkverf. Langs oude foto’s van het kasteel en het park bereik je de vier slaapkamers: twee op zolder en twee in het souterrain. ‘Elke kamer is genoemd naar iemand die voor Antonine heeft geposeerd,’ zegt Steven. ‘We hebben haar vier mooiste portretten gekozen en telkens

een levensgrote uitsnede op de kamerdeuren gekleefd. In het souterrain word je verwelkomd door twee bevallige dames. Claire de Beughem was een vriendin van Antonines dochter en bewoonster van het nabijgelegen kasteel van Lippelo. Ze poseerde in 1894. In 1900 maakte Antonine een pastelportret van haar kersverse schoondochter Sabine Franquet de Franqueville. Beide slaapkamers hebben een massieve eiken vloer en de plafonds zijn de bewaarde oude troggewelfjes. In de kamer van Sabine vind je een queensize bed en bij Claire een kingsize bed dat uiteen kan worden geschoven tot twee eenpersoonsbedden. Hoewel ze half onder de grond zitten, zijn er in de beide kamers vensters en deuren die – via een bakstenen trapje – rechtstreeks toegang geven tot het park. De bijbehorende badkamers zijn uitgerust met een regendouche met witte handgevormde tegeltjes, een wastafel met een eiken blad en een toilet.’

‘Helemaal bovenaan de traphal word je opgewacht door Marie, die in 1875 werd vereeuwigd door haar zus Antonine. In haar kamer staat een kingsize bed op een massieve eiken vloer. De naastliggende badkamer is uitgerust met een ligbad met regendouche, een wastafel, een toilet én een zogenaamde ganzentrap. Bovenaan bewaakt de ernstig kijkende, achtjarige Léo de toegang tot zijn kamer. Hij was de oogappel van zijn schoonzus Antonine en poseerde in 1875 voor een groot portret, ten voeten uit. Achter de klapdeur vind je twee eenpersoonsbedden. Als je door het venster kijkt, waan je je tussen de toppen van de bomen.’

Met vier slaapkamers en drie badkamers is er plaats voor maximaal acht personen. We zijn benieuwd naar de gasten die we zullen mogen ontvangen. Worden het vooral mensen die het kasteel huren en er meteen een weekendje van maken? Of fietsers en wandelaars die komen genieten

Steven Van Hoorene bij het Atelier van Antonine

van het Scheldeland? Of buitenlandse toeristen die kiezen voor een rustige plek, centraal tussen de Vlaamse kunststeden? Eén ding is zeker: na tientallen jaren van diepe slaap is deze schoonste slaapster eindelijk weer wakker gekust. ■

KOEN DE VLIAGER-DE WILDE
Kasteel d’Ursel

KOMEN KIJKEN

Tijdens Open Monumentendag 9 september zetten we de deuren van het Atelier open. Iedereen is welkom, mits vooraf gereserveerd. Tussen 10 en 18 uur ontvangen we elk kwartier ongeveer vijftien personen. Laat ons via info@kasteeldursel.be weten met hoeveel personen je wil komen en rond welk uur we je mogen verwachten (10 uur, 10.15 uur, 10.30 uur, 10.45 uur enzovoort). Op deze manier kunnen we de toeloopt in goede banen leiden, want het is en blijft natuurlijk een vakantiewoning voor acht personen.

BLIJVEN SLAPEN

Vanaf 1 oktober kan je ook effectief komen logeren in het Atelier. De lanceringsprijs bedraagt 900 euro voor een weekend (van vrijdag 16 uur tot maandag 11 uur) of een midweek (van maandag 16 uur tot vrijdag 11 uur) voor een verblijf tussen 1 oktober 2018 en 31 maart 2019. Als Vriend van het kasteel kan je bovendien genieten van een bijkomend voordeel: de eerste tien Vrienden die reserveren, krijgen een extra korting van 20 %. Je betaalt dan nog slechts 720 euro voor drie of vier overnachtingen met acht personen. Voor verblijven vanaf 1 april 2019 gelden de tarieven op de website.

www.atelievanantonine.be

Winterbal in het hôtel d'Ursel

Antoine Jean Duclos naar Augustin de Saint-Aubin, *Le Bal Paré* (1774) [detail] · © The Metropolitan Museum of Art, New York

In november is de tentoonstelling 'Winters in Brussel' alweer voorbij, maar toch verandert het kasteel nog een laatste keer in het hôtel. In 1773 zijn de interieurs van Dewez net voltooid en om dat te vieren, geeft de hertog een bal. Dansmeester Lieven Baert neemt ons mee terug in de tijd.

In de tweede helft van de 18de eeuw kent Brussel een bloeiend muziek-, dans- en theaterleven. Dat is de verdienste van de landvoogd van de Oostenrijkse Nederlanden, Karel van Lotharingen, en van enkele aristocraten uit zijn entourage. Charles-Joseph, prins de Ligne, is een spilfiguur in het culturele leven. Al op jonge leeftijd begluurt hij de danseressen in de coulissen van het theater en danst hij mee in de choreografieën die door Karel van Lotharingen worden bedacht. Ook Charles, tweede hertog d'Ursel, is bijzonder actief in deze wereld. Sinds 1749 beheert hij samen met Jean-Charles de Mérode, markies van Deinze, en Léopold-Philippe, vierde hertog van Arenberg, het Grand Théâtre, de latere Munt-schouwburg. Dankzij deze heren wordt Brussel bekend om zijn prachtige opera's, balletten, bals en redoutes (openbare gemaskerde bals) waar de *high society* naar komt kijken of aan deelneemt.

Charles d'Ursel is ook beschermheer van de Compagnie Saint-Charles, een gezelschap dat zowel Vlaamse als Franse komedies brengt in het Théâtre de Coffy.

In 1758 wordt violist Ignace Vitzthum (1724–1816) lid van die groep en vijf jaar later promoveert hij tot dirigent van het Grand Théâtre. Onder zijn bekwame leiding wordt het orkest geloofd als een van de beste van Europa. Opmerkelijk detail: van 1762 tot 1775 woont Vitzthum in de Herderinnestraat, pal achter het hôtel d'Ursel. Als hij zijn viool bovenhaalt, kan de hertog meeluisteren vanop zijn binnenplaats.

Naast de professionele uitvoerders amuseert de Brusselse adel zich door zelf maskerades uit te vinden. Het is meestal een pantomimisch tafereel, geïnspireerd op de klassieke mythologie, exotische landen of een pastorale idylle, die wordt afgesloten met een of meerdere *contredanses*. Verschillende aristocraten – met de landvoogd en de prins de Ligne op kop – bedenken zelf de libretti, de choreografieën, de decors en de kostuums. Enkele dagen voor de voorstelling komen de uitverkoren edellieden samen om de afsluitende *contredanses* in te oefenen. Na de opvoering aan het hof demonsteren ze hun kunnen ook regelmatig in het Grand Théâtre.

We weten uit eerste hand hoe het eraan toegaat. In 1770 is het hôtel d'Ursel een van de favoriete pleisterplaatsen van Johann, graaf von Zinzendorf und Pottendorf. De jonge Oostenrijker komt er graag dineren bij hertog Charles, zijn negentienjarige zoon Wolfgang-Guillaume en de dochters Henriette en Charlotte, 26 en 28 jaar oud (op wie hij stiekem een oogje heeft). Op 25 januari 1770 schrijft hij in zijn dagboek: 'Daarna gingen we naar het hof. De zestien dames lootten er hun heren. Het lot gaf me als danser aan madame de Ligne. De figuur lukte redelijk goed en madame de Ligne was tevreden over mijn *pas de rigaudon* en *balancé près*.' Drie dagen later volgt de herneming: 'Om middernacht naar het Théâtre. De versiering stelde het San Marcoplein voor en we wandelden onder de arcaden terwijl het doek opging. We brachten de *contredanse* twee keer onder luid applaus van de toeschouwers. Ik was kletsnat, zwoegend onder het gewicht van de mantel en opgesloten in de *Bauta* [het typisch Venetiaanse carnavalskostuum met zwarte cape, zwarte driesteek en wit masker].'

Een maand later is Zinzendorf getuige van een bijzondere maskerade. 'Ik ging met vijftig personen souperen bij de hertog d'Ursel', schrijft Zinzendorf op 25 februari 1770. 'Men maakte zich daar klaar voor de maskerade van de Kaarten. Mastaing,

de prins de Ligne, Rentener en *monsieur* d'Audenarde waren de vier koningen, de hertogen d'Arenberg en d'Ursel, Ferraris en Le Bon de vier boeren en *mesdames* d'Arenberg, de Merode, d'Audenarde en de Proli de vier dames. De attributen op hun kleding waren exact dezelfde als die op de schilderijen van de Kaarten en ieder had achter zich een groot doek dat de Kaart van het Bal voorstelde. Door de enorme massa volk kon ik er bijna niets van zien.'

In 1775 beschrijft een andere adellijke danser, Jean-Népomucène Clary, in een brief aan zijn ouders hetzelfde stramien: 'Op 27 januari ging ik na het diner met de twee prinsessen naar het hof voor de repetities. Jammer genoeg waren we overeengekomen dat we via loting gingen bepalen wie met wie danste! De prinses trok een slecht lot en ik nog een slechter. Zij moest met een Spanjaard dansen, *monsieur* de Rocas, en ik met een grote dikke en zeer plompe *demoiselle* de Murray. We waren in totaal met zestien paren. De dag erna was er opnieuw heel de namiddag repetitie en de dag daarna, de dag van de voorstelling, was er repetitie in kostuum, souper in kostuum om zich daarna naar het Théâtre te begeven waar de maskerade werd uitgevoerd.'

Enkele dagen later vindt er alweer een andere maskerade plaats, waarbij de prins de Ligne klaagt over de middelmatige Brusselse dansmeester Trappeniers. Uitgerkend dankzij deze *maître de danse* krijgen we een eerste indruk van wat er gedanst wordt op de Brusselse bals en maskerades. Bakkerszoon Pierre Trappeniers (1734–1794) begint zijn carrière hoogstwaarschijnlijk als figurant en danser in het ballet in het Grand Théâtre. Hij moet duidelijk indruk hebben gemaakt op Karel van Lotharingen, want hij wordt benoemd tot dansmeester van de pages aan het hof en vanaf 1773 tot intendant van de bals en redoutes in het theater. In 1774 choreografeert hij het slotballet voor de *Mascarade des Tableaux* die door de adel wordt opgevoerd ter ere van de Oostenrijkse aartshertog Maximiliaan. Ook Wolfgang-

Guillaume d'Ursel, de 24-jarige zoon van de hertog, is van de partij. Rond deze tijd publiceert Trappeniers drie bundels met dansen die verwijzen naar het bloeiende theater-en muziekleven en societyfiguren. Twee van de drie *recueils* zijn uiteraard opgedragen aan Karel van Lotharingen.

Een andere dansmeester die ons kan inspireren voor het Winterbal, is Jean-Baptiste D'Aubat de Saint-Flour (1714–1782). Hij werkt in de Gentse Opera en publiceert in 1757 zijn *Cent contredanses en rond*. Het is een indrukwekkende lijst van *contredanses en carré* en *en colonne*, die opent met twee dansen die duidelijk een eerbetoon zijn aan het Oostenrijkse hof in Brussel: *Le Charle Lorraine* en *Les Victoires Autrichiennes 1757*. Een lijst van inschrijvers toont aan dat het boek een nationaal en internationaal succes kent bij zowel de adel als de burgerij, die soms twee of drie exemplaren tegelijk bestellen.

De *maître de danse* is uiteraard aanwezig op het bal zelf. Hij is verantwoordelijk voor *l'ordre des danses*, die ook in de balzaal wordt geafficheerd. De meest populaire dansen zijn de *contredanses à la française*. Vier koppels staan opgesteld in een vierkant en dansen allerlei figuren rond en met elkaar. De muziek komt uit een populaire opera of ballet, maar kan ook nieuw worden gecomponeerd. Van D'Aubat de Saint-Flour is geweten dat hij zijn Gentse balgasten toelaat om zelf nieuwe dansen te componeren en te choreograferen. Tot enkele dagen voor het bal mogen ze die bij hem afgeven, zodat hij ze kan instuderen.

De *contredanses* die na de maskerades door *the happy few* – zoals graaf Zinzendorf of Jean-Népomucène Clary – worden gedanst, zijn gemaakt op maat van de uitvoerders. Meestal nemen er meer dan vier koppels aan deel en kan de dansmeester inventieve figuren bedenken die aansluiten bij het thema van de maskerade. Van dit soort dansen zijn geen Brusselse of Gentse voorbeelden bewaard, maar ze liggen zonder twijfel in de lijn van buitenlandse dansen, zoals die van *maître* Delpesch in Dresden en Berlijn of die van *maître* De la

Cuisse in Parijs. Beide heren hebben ons complexe *contredanses* nagelaten voor 12 tot 24 dansers, verkleed als Chinezen, bedelaars, oude Grieken of matrozen.

Hoe het er werkelijk aan toegaat op een 18de-eeuws bal, daar hebben we het raden naar. De vermeldingen in brieven en dagboeken leren ons wel dat een bal al eens chaotisch, druk en beklemmend kan zijn. Er is eigenlijk nooit genoeg plaats om iedereen tegelijkertijd te laten dansen. De 18de-eeuwse damesmode met de enorme *paniers* maakte het plaatsgebrek op de dansvloer nog groter. Er zijn getuigenissen over zuurstofgebrek en verstikkende temperaturen, mede door de vele kaarsen en de voetenstoofjes met brandende kool die sommige dames meenamen in hun loge om warm te blijven; de meeste bals worden immers in de winter gehouden. Dronken muzikanten krijgen boetes en omdat er te veel wordt gevochten, zijn degens en wandelstokken verboden in de balzaal. Het lijkt geen twijfel dat het er in het hôtel d'Ursel – bij momenten – net zo aan toegaat. Wanneer het kasteel transformeert in het hôtel proberen we de ongemakken achterwege te laten: er is alleen nog enige bezorgdheid over de muzikanten die ervoor kozen hun ensemble La Chapelle Sauvage te dopen ... ■

LIEVEN BAERT

Instituut voor de Historische Dans- en TheaterPraktijk (Gent)

DANSEN ALS EEN EDELMAN

Het Winterbal op 24 november 2018 is al vele maanden uitverkocht. Zoals steeds verwachten we gasten uit heel Europa. Wie toch van de 18de-eeuwse dansen wil proeven, is van harte welkom op zaterdagen 22 september en 20 oktober 2018. Tijdens deze cursusdagen leert Lieven Baert je de passen en figuren van de *contredanses* en choreografieën van Trappeniers, D'Aubat de Saint-Flour en *maître* Delpesch. De deelnameprijs bedraagt 40 euro per persoon per dag (inclusief lunch, dranken, koffie- en taartenbuffet). Je kan ook inschrijven zonder danspartner of voor één van beide dagen.

Info & reservatie: kasteel d'Ursel

DE VIER SEIZOENEN

Half juni was het de ontdekking van de dag: vier verloren gewaande beelden uit de tuin van het hôtel d'Ursel, die worden toegeschreven aan de Franse beeldhouwer Antoine Coysevox (1640–1720). Oorspronkelijk komen de marmeren beelden uit het kasteel van La Muette bij Parijs, de residentie van het beroemde pianobouwersgeslacht Erard. Via de erfenis van Sabine Franquet de Franqueville, een afstammeling van de Erards en echtgenote van Robert, zevende hertog d'Ursel, belanden ze in 1921 in Brussel. Na de sloop van de stadsresidentie in 1960 worden ze verkocht aan een vriend van de familie die ze cadeau doet aan zijn pasgetrouwde dochter en schoonzoon. Ze wonen in een kasteel ten oosten van Brussel en de beelden krijgen er een nieuw leven in de rozentuin. Ze hebben geleden onder de elementen, maar het blijven prachtige beelden van de vier seizoenen die nog elke dag worden bewonderd door de negentigjarige dochter van weleer ...

Foto's © Joris Ceuppens

AGENDA

Tentoonstelling *Winters in Brussel*.

De stadsresidentie van de familie d'Ursel (1590-1960)

Nog tot 30 september 2018

10 euro (kinderen t.e.m. 12 jaar gratis)
elke zon- en feestdag van 13 tot 18 uur

In augustus kan je bovendien elke donderdag om 14 uur aansluiten bij een rondleiding voor individuele bezoekers. Hiervoor kan je individueel of met enkele mensen inschrijven. Wij stellen dan zelf een groep van 15 personen samen en reserveren een gids. Na de rondleiding sluit je af met een afternoon tea.

Bekijk de fotoreportage op pagina 5 en 6.

Info en reservatie: [Kasteel d'Ursel](#)

Dodentocht

Vrijdag 10 augustus 2018 · 23 tot 2 uur

Geniet van de doortocht van de duizenden wandelaars in een sfeervol verlicht kasteeldomein. Ze komen binnen langs de grote poort en wandelen rond de vijver achter het kasteel. Op het balkon van de spiegelzaal trakteren we hen op live balkonmuziek. Anne Boeykens steekt van wal, leerlingen en leerkrachten van de Bornemse Academie nemen over. Wie geen honderd kilometer moet stappen, kan de concerten gratis komen volgen in de spiegelzaal. Ook de parkbar is open: de ideale tussenstop voor de volgers.

Lees het interview met Anne Boeykens op pagina 8 en 9.

Info | [Kasteel d'Ursel](#)

Concert met **Walter Boeykens Ensemble & Svenja Van Driessche**

Woensdag 22 augustus 2018 · van 20 tot 23 uur
20 | 17 | 10 euro

In dit concert staat de vrouw centraal. Ze treedt in diverse hoedanigheden naar voren: als componiste, als muze, als muzikante. Het Walter Boeykens Ensemble leidt in met het sextet voor blazers en piano van Louise Farrenc en met het aangrijpende *Strijkkwartet Nr. 6* van Mendelssohn dat hij schreef naar aanleiding van de dood van zijn zus Fanny. In het tweede deel is het de beurt aan de jonge en veelbelovende violiste Svenja Van Driessche. Ze speelt solo en samen met het ensemble werk van Kreisler, Beethoven en Chausson.

Info en reservatie

CC Ter Dilft | 03 890 69 30 | [www.terdilft.be](#)

Film *Le sens de la fête* in openlucht

Zaterdag 25 augustus 2018

van 21.15 tot 23.15 uur · 4 | 3 | 2 euro

Max is al 30 jaar traiteur. Hij heeft al honderden feestjes georganiseerd en heeft er zo stilaan genoeg van. Voor Pierre en Helena is het vandaag de grote dag: ze trouwen in een prachtig kasteel. Zoals gewoonlijk heeft Max alles tot in de puntjes voorbereid. Maar dan haalt een reeks tegenslagen de strakke planning overhoop ...

Le sens de la fête is een film van Eric Toledano en Olivier Nakache, die eerder samen *Intouchables* maakten.

Dit is een film in openlucht: breng zelf je stoeltje en/of dekentje mee.

Info en reservatie

CC Ter Dilft | 03 890 69 30 | [www.terdilft.be](#)

Openluchtconcert met **Walter Boeykens Ensemble & Gaby Van Riet en Nathalie Matthys**

Zondag 26 augustus 2018 · van 20 tot 22 uur
25 | 20 | 12,50 euro

Het Walter Boeykens Ensemble speelt de ouverture met een deel van het mooie *Kwintet* van Weber. Vervolgens nemen gastsoliste Gaby van Riet en pianiste Nathalie Matthys het heft in handen. Ze stelden een uniek programma samen met oude en hedendaagse muziek: Prokofiev, Fauré, Vivaldi, Saint-Saens maar ook Marc Matthys komen aan bod. Naast fluit en piano staat het voltallige Walter Boeykens Ensemble finaal mee op de scène.

Dit is een concert in openlucht: voorzie aangepaste kledij en/of een dekentje. Bij regen vindt het concert plaats in de schouwburg van Ter Dilft.

Info en reservatie

CC Ter Dilft | 03 890 69 30 | [www.terdilft.be](#)

Open Monumentendag

Zondag 9 september 2018

van 10 tot 18 uur · exclusief bezoek aan het Atelier van Antonine.

Lees meer op pagina 10 en 11.

Info: [Kasteel d'Ursel](#)

Cursus Dansen als een edelman

Zaterdag 22 september en 20 oktober van 10 tot 17 uur · 40 euro per dag (inclusief lunch, dranken, koffie- en taartenbuffet)

Lees meer op pagina 12 en 13.

Info en reservatie: [Kasteel d'Ursel](#)

Concert met Duo Sluys

Zondag 29 september · 20 uur · 20 euro (inclusief cd)

Op het programma staan vioolsonates van Beethoven, Babadjanian, Strauss, Franck en Bartok.

Info en reservatie: sluys.erik@gmail.com

Night@ThePark

Vrijdag 5 oktober 2018 · vanaf 19 uur
20 euro (lopers), 15 euro (wandelaars),
10 euro (kinderen)

Twee maanden na de passage van de Dodentocht ontvangen we de allereerste editie van Night@ThePark. Zowel kinderen als volwassenen kunnen lopend of wandelend komen genieten van een prachtig verlicht parcours, met onder-

Liebrecht Vanbeckevoort

weg het nodige spektakel. Het kinderparcours is 1 km lang, dat voor de volwassenen loopt 8 kilometer door het park en de omliggende bossen. Voor, tijdens en na de inspanning kan je terecht in een deelnemersdorp met food-trucks en drankstanden. Ook supporters zijn van harte welkom.

Info en reservatie: [www.nightatthepark.org](#)

Concert met **Liebrecht Vanbeckevoort**

Zondag 7 oktober 2018 · van 11 tot 12.30 uur
20 | 18 | 10 euro

Liebrecht Vanbeckevoort is gepassioneerd door de pianomuziek van Liszt. Die inspireerde hem voor een nieuwe opname, gespeeld op de recent gelanceerde rechtsnarige concertvleugel van Chris Maene. Tijdens het concert in het kasteel wordt deze gloednieuwe cd voorgesteld.

Info en reservatie

CC Ter Dilft | 03 890 69 30 | [www.terdilft.be](#)

Concert met **Kiyotaka Izumi & Polina Chernova**

Zondag 21 oktober 2018 · van 15 tot 17 uur
16 | 14 | 12 | 8 euro

Op uitnodiging van het Emmanuel Durlletfonds brengen pianisten Kiyotaka Izumi en Polina Chernova een programma voor vierhandig klavier. Ze spelen werk van Schubert, Mendelssohn, Blockx en Durllet.

Info en reservatie

Emmanuel Durlletfonds

03 238 98 64 of 0473 42 73 27
andrea.durlet@skynet.be

Concert met **Lester Van Loock**

Zondag 28 oktober 2018 · van 15 tot 17 uur
16 | 14 | 12 | 8 euro

Op uitnodiging van het Emmanuel Durlletfonds brengt pianist Lester Van Loock werken van Mozart, Brahms en Durllet.

Info en reservatie

Emmanuel Durlletfonds

03 238 98 64 of 0473 42 73 27
andrea.durlet@skynet.be

- Legende**
- Kasteel
 - Horeca
 - Slaapgelegenheid
 - Parking
 - Picknick
 - Speelbos
 - Hondenweide
 - Bus
- Wandelroute**
- 3,3 km
 - Fletsknooppunten
 - Wandelknooppunten

Le tour du propriétaire

Onlangs heeft het Departement Vrije Tijd nieuwe bezoekersplannen laten maken van alle domeinen en parken die de provincie beheert. ‘De opdracht was om plannen te tekenen die mensen goesting geven om naar de groendomeinen te komen’, zegt Tom Van Welkenhuyzen, ontwerper bij Catapult (Antwerpen). ‘We zijn vertrokken van bestaande plannen en satellietbeelden, maar we hebben geen exacte weergave gemaakt van de realiteit. Het is eerder een schets van de sfeer die er heerst en van activiteiten die bepalend zijn. Wandelaars, fietsers of picknickende gezinnen hebben we daarom groter afgebeeld. Het viel me op dat het kasteelpark sterk verschilt van de andere provinciedomeinen. Je voelt dat het een privé domein was met zijn eigen geschiedenis en je ziet overal de lijnen en structuren die de tuinontwerpers hebben aangebracht.’

Joseph, zesde hertog d’Ursel (1848–1903) nam zijn gasten graag mee voor *le tour du propriétaire*: een wandeling waarop ze konden kennismaken met alle aspecten van het park. In de loop van de zomer zal je in zijn voetsporen kunnen treden. Aan alle ingangen van het park verschijnen nieuwe plannen, die je ook kan meenemen als plooifolder of downloaden op onze website. De rode wandeling van 3,3 kilometer brengt je in alle uithoeken van het park. Voorlopig is dat nog zonder veel uitleg, maar we werken aan een app waarin de voormalige *propriétaires* hun gasten opnieuw op sleeptouw zullen nemen. Belangrijke dienstmededeling: onze tijdelijke parkbar staat niet op het plan, maar elke zon- en feestdag ben je er van harte welkom van 13 tot 18 uur.

